

Hoewel de bovenstaande resultaten slechts verkregen zijn over 5 maanden, kan men toch al een aantal verschillen waarnemen. Vergelijking van de vijf witte anjers in kwaliteit en opbrengst geeft te zien, dat de twee vergelijkende stammen tot nog toe gemiddeld een grotere bloemopbrengst hebben, terwijl één ervan zelfs minder scheurt dan de drie mutanten.

Bij de lichtrose groep geeft mutant 1 weliswaar een vrij laag percentage gescheurde, maar het percentage eerste kwaliteit is hier aanzienlijk lager dan bij de andere. In de groep rode anjers steken zowel de mutant als de triploïde plant gunstig af bij de twee vergelijkende stammen van 'William Sim'. Beide leveren ze een hoog percentage eerste kwaliteit, terwijl er geen gescheurde in voorkomen. Ook de bloemopbrengst doet tot nog toe niet onder voor de twee stammen van 'William Sim'.

De sport, ontstaan uit 'Sir Arthur Sim', heeft een diepere gele kleur dan 'Harvest Moon'. Hiermee vergeleken komt ook weer een hoger percentage eerste kwaliteit en een lager percentage gescheurde bij de mutant naar voren, terwijl de bloemproductie eveneens goed te noemen is.

De triploïde helrose anjer biedt tot nu toe gunstige vooruitzichten. Naast een hoog percentage eerste kwaliteit, een laag percentage gescheurde en een goede opbrengst, heeft deze plant een mooie dieproze kleur.

Vanzelfsprekend is een termijn van vijf maanden te kort om definitieve conclusies te trekken. Het onderzoek zal dus in 1964 worden voortgezet. Gezien de huidige resultaten valt echter te verwachten, dat een aantal van deze planten in de toekomst geschikt zal blijken te zijn voor de praktijk.

635.936.692

DE INVLOED VAN DE OUDERDOM EN DE BEMESTING OP DE HOUDBAARHEID VAN ANJERBLOEMEN

Ir. R. Arnold Bik en Ir. J. van der Boon

Bij een aantal bemestingsproeven met anjers in Mitscherlich-potten, welke op het Instituut voor Bodemvruchtbaarheid plaats vonden, werd tevens de houdbaarheid der bloemen bepaald. Dit ging als volgt:

Elke week werd één bloem per behandelingsobject in een vaas gezet met 0,003% zilvertraatoplossing in water. Indien alle behandelingen bloemen leverden, kwam het aantal bloemen per vaas dus overeen met het aantal behandelingen van de desbetreffende proef. Bij het ontbreken van bepaalde behandelingen werden deze door die van andere objecten aangevuld. De vaas werd in een bepaald lokaal van het Instituut voor Bodemvruchtbaarheid opgesteld. Deze ruimte werd centraal verwarmd. Elke dag werden de bloemen gecontroleerd en de vaas één kwart slag gedraaid. De bloei werd als geëindigd beschouwd, als de bloemen bruin, slap en/of verwelkt waren. Het aantal bloeidagen werd genoteerd. 's Zaterdags werd geschat, welke bloemen op zondag lelijk zouden worden. 's Maandags werd deze schatting gecontroleerd.

Proef A

Deze proef beoogde een inzicht te verkrijgen in de betrekking tussen voorraadbemesting met stalmest en overbemesting. In de proef kwamen vijf stalmest-trappen gecombineerd met vier verschillende overbestedingen voor. (zie voor de proefopzet Jaarverslag 1960, p. 32).

De waarnemingen aan de houdbaarheid strekten zich uit van augustus 1960 tot en met oktober 1961.

De houdbaarheid van de bloem bleek toe te nemen met de ouderdom van de plant.

Zonder stalmest was de bloem minder houdbaar. Het grootste aantal keren overbemesting gaf de best houdbare bloem.

Bemesting noch interactie van bemesting met ouderdom had echter een statistisch betrouwbaar effect.

Proef B

Deze proef had ten doel de interacties tussen stalmest enerzijds en respectievelijk stikstof, fosfor en magnesium anderzijds te bestuderen ter waardering van de stalmest als meststofleverancier. De proef omvatte vijf stalmesttrappen gecombineerd met volledige kunstmestbemesting, met kunstmestbemesting zonder stikstof, respectievelijk zonder fosfor en magnesium (zie voor proefopzet Jaarverslag 1960, p. 31).

De houdbaarheid werd bepaald van augustus 1960 tot en met maart 1962.

De houdbaarheid van de anjer bleek ook hier met de ouderdom van de plant toe te nemen. Ze werd ook gunstig beïnvloed door een hogere stalmestgift. Beide effecten zijn wiskundig betrouwbaar.

Proef C

Het doel van deze proef was het onderzoek naar de invloed van bodemvochttoestand, bemestingstoestand en stikstofkaliumverhouding op opbrengst en kwaliteit van anjers. De proef omvatte combinaties van drie vochttrappen, drie bemestingsniveau's en drie stikstof-kaliumverhoudingen (zie voor proefopzet Jaarverslag 1960, p. 33).

De houdbaarheid van de bloem werd bepaald van augustus 1960 tot en met september 1961. Ook hier kwam een invloed van de tijd op de houdbaarheid naar voren. Deze nam in het 3e en 4e kwartaal van het 1e teeltjaar geleidelijk af, bereikte in het 1e kwartaal van het tweede teeltjaar een dieptepunt om daarna weer toe te nemen. In het 3e kwartaal kwam de beste houdbaarheid voor. In de proeven A en B nam de houdbaarheid eveneens toe met de ouderdom van de plant, doch de slechte houdbaarheid in de winter trad daar niet op. Dit effect van de tijd is in deze proef wiskundig betrouwbaar.

De houdbaarheid bleek ook te verbeteren bij een hoger bemestingsniveau en bij meer kalium. Deze effecten zijn echter niet betrouwbaar. Dit is wel het geval met de interactie tussen het tijdstip, waarop de bloemen waren gesneden en het bemestingsniveau. Ze houdt in, dat in de kwartalen met de slechtste houdbaarheid (2e kwartaal 1e teeltjaar, 1e kwartaal 2e teeltjaar) verhoging van het

bemestingsniveau gepaard ging met een verbetering van de houdbaarheid, in de andere kwartalen — in het bijzonder het 3e kwartaal van het 2e teeltjaar — echter met een verslechtering van de houdbaarheid.

Conclusie

De houdbaarheid van anjers blijkt met de ouderdom van de plant toe te nemen. Bemesting met stalmest oefent bij anjers een gunstige invloed uit op de houdbaarheid.

INVLOED VAN ANJERVIRUSSEN OP DE PRODUKTIE EN KWALITEIT VAN AMERIKAANSE ANJERS

Ir. F. A. Hakkaart

In het Jaarverslag 1962 (blz. 43) werd de opzet beschreven van een tweejarige proef ter demonstratie van de betekenis van virusvrij anjermateriaal voor de anjercultuur. Dit materiaal werd verkregen door meristeemcultuur. De opzet kwam hier op neer, dat virusvrije planten kunstmatig besmet werden met isolaties van belangrijke anjervirussen en dat de kunstmatig ziekgemaakte planten vergeleken werden met virusvrije planten. Deze proef werd op 31 augustus 1963 afgesloten.

De verkregen gegevens over de hoeveelheid en de kwaliteit van de geogste bloemen staan in de volgende tabel.

	Gemiddeld aantal bloemen per plant				
	1e kwal.	2e kwal.	3e kwal.	gesch.	totaal
virusvrij	13,1	6,8	1,2	4,5	25,6
„mottle” virus	11,0	6,1	1,4	5,0	23,6
„ring spot” virus	2,2	1,9	0,2	17,3	21,6
„mottle” en „ring spot” virus	1,7	1,4	0,3	18,4	21,7
„vein mottle” virus	9,2	5,6	1,2	5,9	21,8

Geconcludeerd mag worden, dat elk van de drie bestudeerde virussen een nadelige invloed had op de oogst. Het „vein mottle” had bovendien breking van de bloemkleur tot gevolg. Het „ring spot” virus beïnvloedde de hoeveelheid en in het bijzonder de kwaliteit van de oogst ongunstig, doordat een hoog percentage bloemen met gescheurde kelken voorkwam. Het „mottle” virus tenslotte veroorzaakte eveneens een reductie van de hoeveelheid, maar vooral van de kwaliteit van de oogst, zij het in mindere mate dan het „ring spot” virus. Een combinatie van de twee laatstgenoemde virussen was nog iets schadelijker dan het „ring spot” virus alleen.

Een uitgebreid verslag over dit onderzoek zal verschijnen in het Tijdschrift over Plantenziekten, 3e aflevering, 1964.